ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

68) **Έτος 1824**

Ο δποφρεντιστής 'Αναστάσιος Σατιανόπουλος, ὁ ἐπιθεωρητής Γ. Μόστρας ὁ μισθοδότης Γ. Καλαμογδάρτης ἀνέφερον εἰς τὸν 'Ανδρέαν Λόντον τὰ ἑξῆς:

«Τό σήμερον γεγραμμένον σας ἐλάβομεν καὶ εἴδομεν ὅτι ζητεῖτε τροφὰς καὶ λείπει ἀναγκαῖα τοῦ ἐνταῦθα εὑρισκομένου στρατοπέδου διὰ νὰ τὰ ἐξοικονομήσωμεν ἀρχίζοντας πάλιν ἀπὸ αὔριον. Ἡμεῖς ἐξοχώτατε καὶ ἀπὸ τάς 16 τρέχοντες σᾶς εἴπομεν ὅτι εἴμεθα ἐλλειπεῖς χρημάτων δι' αὐτὴν τὴν ἐξοικονόμησιν καὶ ὅτι μόλις θὰ ἠμπορέσωμεν ἔκτοτε ἕως σήμερον νὰ οἰκονομήσωμεν τὸ ψωμὶ καὶ κριθάρι διὰ τὰ ζῶα καθὼς καὶ ἠκολουθήσαμεν δίδοντες αὐτὰ μόνον ἕως σήμερον, ἰδοὺ δὲ καὶ τὰ συνηθη σιτηρέσια καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐγράψατε πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἕως σήμερον καμμία ἀπόκρισις δὲν ἐφάνη. Ὀλίγας τροφὰς ὁποῦ προλαβόντως εἴχομεν προβλέψει εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γαστούνης, ὅθεν εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταφερθοῦσιν ἐνταῦθα διὰ τὸν χειμῶνα καὶ διὰ τὴν ἀνεπαρκείαν τῶν ζώων προερχομένην ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν χρημάτων καὶ οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων δὲν ἠμποροῦμεν ἀφαιρουμένης τῆς σημερινῆς ἡμέρας νὰ οἰκονομήσωμεν εἰς τὸ ἑξῆς τὸ παραμικρὸν. Μένομεν δὲ μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Δεμέστιχα τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1824.» (Λόντου σ. 338).

***

Ὁ 'Ανδρέας Λόντος ἀπευθύνει ἐκ τοῦ κατὰ τὰς Παλαιὰς Πάτρας στρατοπέδου τὴν 27 Ὀκτωβρίου μακροσκελεστάτην ἔκθεσιν τῶν ἀπὸ 14 Ἰουλίου πεπραγμένων καὶ διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς παραστάτας καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς τὸ Πανελλήνιον καὶ καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ γνῶσις τῆς σειρᾶς ὅλων τῶν περιστατικῶν τούτων μὲ ἔκαμε νὰ εἴπω (ὅτι ἡ κατανάλωθησαν τὰ ἐκ τοῦ δανείου καὶ ἐκ τῶν ἐκποιήσεων χρήματα εἰς ἀγορὰς παρασίτων καὶ εἰς ἀμοιβὰς παραλόγους δερυφόρων καὶ ἄλλας ἰδιοτελείας ἢ κατὰ πάθος πρός ἡμᾶς δέν ἐχορηγήθησαν τὰ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς τακτικῆς πολιορκίας μέσα.

Τὴν γνώμην του ταύτην ἐκφράζει εἰς ἄλλο μέρος τῆς ἐκθέσεώς του ὡς ἑξῆς: «ἢ ὅτι οἱ εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθησαν παρὰ τοῦ ἔθνους τὰ χρήματα παθητικῶς φερόμενοι πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς εἰς τὸ κατὰ Παλαιὰς Πάτρας στρατόπεδον διαταχθέντας στρατηγοὺς δὲν ἐχορήγησαν τοὺς ἀναλόγους πόρους διὰ νὰ μὴν εὐδοκιμήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, νὰ ἀποδειχθῶμεν ἀνάξιοι καὶ ἑπομένως νὰ πειραχθῇ ἡ ὑπόληψίς μας).

Ἐπειδὴ δὲ ὅλοι οἱ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο διαταχθέντες στρατηγοὶ καὶ ἀντιστράτηγοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξωσι περιπλέον τὸν νογγυσμὸν τῶν στατιωτῶν διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ὅλων τῶν μέσων, δηλαδὴ τροφῶν,! μισθῶν, σκηνωμάτων καὶ λοιπῶν διαμαρτυρηθέντες ὡς εἴρηται διὰ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀναφορᾶς των (Σημ. τὴν ὁποίαν ὀλίγον ἀνωτέρω περιλάβομεν) ἐναντίον οὗτινος ἀνήκει διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἐπὶ ματαίῳ προσγενομένην τῷ ἐθνικῷ θησαυρῷ καὶ τοῖς γειτνιαζούσαις ἐπαρχίαις 700 000 γροσίων περίπου ζημίαν καὶ τὰ λοιπὰ διαλύσαντες τὸ στρατόπεδον ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ δυνάμενος μόνος μου καὶ ἄνευ τῶν ἀναγκαίων μέσων νὰ ἐπιμείνω ἐνταῦθα διὰ τοῦτο πρὸς παράστασιν τῆς κατὰ τοῦτο ἀθωότητός μου καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων στερεώσας τοσούτων ἀγώνων μου ἠναγκάσθην, ἐκθέσας πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπίκρισιν τοῦ ἔθνους μου, ὅπως ἀναβλέψαν γνωρίσῃ τὰς ἀληθεῖς ταύτας τῶν πραγμάτων ἀρχὰς καὶ ἐνεργήσῃ πᾶν ὅ,τι τῇ πατρίδι συμφέρον, ἀπέρχομαι εἰς τὰ ἴδια καὶ προσδιαμαρτυρόμαι ἐνώπιον ταῦ ἔθνους δημοσίως εἰς τὸν σκληρότατον τρόπον ἐναντίον οὗτινος ἀνήκει δι' ὅλας τὰς ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῶν ἐλλείψεων καὶ παρεκτροπῶν τούτων γενομένας τῷ ἔθνει ζημίας καὶ διὰ τὰ ἐκ τούτου ἐφεξῆς ἐνδεχόμενα δεινὰ καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ λοιπὰ κτλ.» (Λόντου σ. 353).

Περὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης τοῦ Λόντου κάμνει λόγον ὁ Γκίκας Καρακατζάνης τὴν 4 Νοεμβρίου ἐκ Ναυπλίου εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐκτελεστικοῦ Γ. Κουντουριώτην ἐν Ὕδρᾳ ὡς ἑξῆς:

«. . . Ὁ στρατηγὸς Λόντος ἔστειλεν εἰς τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα ἕνα εἶδος προκηρύξεως εἰς τετράδιον καὶ ἀποτείνεται πρὸς τοὺς παραστάτας ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς τὸ πανελλήνιον διὰ τὴν διάλυσιν τῆς πολιορκίας των Πατρῶν καὶ διαμαρτύρεται εἰς τοὺς αἰτίους».

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Ἡ καιρικὴ ἀκαταστασία τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἰδίως τὸ κρῦο ποὺ ἔκαμε τὶς τελευταῖες νύχτες τοῦ Μαΐου περιόρισε εἰς τὸ ἐλάχιστον τὶς εἰσπράξεις τῶν θερινῶν μας κέντρων.

—Τὰ ὁποῖα περνοῦν μιὰν ἄνευ προηγουμένης, γιὰ τέτοιαν ἐποχὴν, οἰκονομικὴν κρίσιν.

—Ἄλλες χρονιὲς, τέτοιες ἡμέρες, ἤταν γεμάτα τὰ κέντρα τῆς Τερψιθέας, τῶν Ἰτεῶν, τοῦ Βάκρου, τοῦ Μαρούδα καὶ ἀκόμη καὶ ἡ Ἐξέδρα τοῦ Μῶλου.

—Δοῦλευαν τὰ καϊκάκια τῆς συγκοινωνίας μὲ τὴν Τερψιθέα, ταὰτοκίνητα, ντιζέρ, καὶ ντιζέζμε τεκαλοῦντο καὶ τὰ «σταθερὼναν δεκάρα».

—Ἐνῶ σήμερα τί ποτε ἀπ' ὅλ' αὐτὰ δὲν συμβαίνει.

=Ἡ λήξασα ἀπεργία τῶν ἀρτεργατῶν ἀπεγοήτευσαν ὡρισμένους μαυραγορίτες ποὺ ἔτριβαν τὰ χέρια τους καὶ ὠνειρεύοντο εὔκολα πλοῦτη μὲ ἕνα κάρρο μὲ κριθαρένια ψωμιά.

—Εὐτυχῶς ὅτι δὲν ἦσαν πατριωτοι οἱ νέοι μαυραγορῖτες.

=Διηγοῦνται ὅτι τὶς προάλλες μὲ τοὺς «Γκάπανς», τοὺς ὁμογενεῖς, ποὺ ἦλθαν ἐκδρομὴ στὴν Ἑλλάδα, ἦλθε καὶ κάποιος Πατρινὸς ποὺ ἔλειπε στὴν Ἀμερικὰ 30 ὁλόκληρα χρόνια.

—Ὄνειρό του ἦταν νὰ πλουτίσῃ καὶ νὰ γυρίσῃ στὴν πατρίδα, νὰ παντρευτῇ Ἑλληνίδα—«παποῦτσι ἀπό τὸν τόποτου»—καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ μ' αὐτὴ στὴν ὑπερατλαντικὴ δεύτερη πατρίδα του.

—Ἡ τύχη τὸν εὐνόησε νὰ περάσῃ τὸ ἀκρωτήριο τῶν θυελλῶν, ἀπὸ ἀπόψεως φτώχειας, νὰ σχηματίσῃ ἕνα μικρὸ κομπόδεμα, νὰ ἔλθῃ στὴν πατρίδα καὶ νὰ πάρῃ τὴν Ἑλληνίδα.

—Στάθηκε ὅμως ἄτυχος ὅσον ἀφορᾶ τὴν πραγματοποίησι τῆς τελευταίας φάσεως τοῦ ὀνείρου.

—Γιατὶ ἡ ἀπό τινος συμβία του, γιὰ τυπικοὺς λόγους, δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μεταβῇ κι' αὐτὴ στὴν Ἀμερικήν.

—Ὁ ὁμογενὴς ἔφυγε μόνος του γιὰ τὴν χώρα πέρα ἀπὸ τὸν Ὠκεανό, σκοπεύων νὰ παρακαλέσῃ προσωπικῶς τὸ Πρόεδρο Τρούμαν.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 6—8 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει ἀριθ τηλ. 35-55 ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ *ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ* Ἰατροῦ—Εἰδικοῦ Ἀκτινολόγου. Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου. Τηλ. 32—72.

Ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον. του, Γερομανοπούλου 26 τηλ 22—10.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ
Εἰδικὸς Νευρολόγος — Ψυχίατρος. Κλινική: Κανακάρη 178. Τηλ. 25—65.

ΕΛΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ χειρουργὸς Ὀδοντίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, Φωκαίας 21. ἀριθ. τηλεφ. 39—21.

Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ Μικροβιολόγου ὁδὸς Ἀγ. Νικολάου 47, τηλ. 26—80.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΑ, ΣΤΗΘΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ. Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἀγίου Νικολάου 60. Τηλέφ. 21—81.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 126.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ Παντανάσσης 45 τηλ. 22—58

Ἐμπορικὴ Λογιστικὴ καὶ Διπλογραφία εἰς ἐλάχιστον χρόνον. Ζαΐμη 58.

ΣΤΗΝ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ *(ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ)*

Πόσα παρθένα ὄνειρα δὲν ἔπλαθες τὰ βράδυα
μέσ' στὸν κοιτῶνα σου γλυκά! Τὰ ματωμένα δείλια
πῶς λαχταροῦσες νὰ γενοῦν ἐρώτων ἄυλα χάδια
κι' ἀχνόφωτα καὶ μυστικὰ τῶν πόθων σου παντήλια!

Κι' ἦσουν γι' ἀγάπη, γιὰ ἔρωτα, γιὰ χάδια κι' ὑμεναίους.
καὶ μόνον γιὰ τὸν χάροντα δὲν ἦσουν, 'Ιφιγένεια . . .
Κι' ὅμως, μονάχη, διάλεξες τοὺς κόσμους τοὺς ὡραίους,
τοὺς κόσμους τῶν 'Ηλύσσιων, ὦ Παναγία Εὐγένεια!

. . . . Καὶ βάδισες περήφανη, ὑπέροχη καὶ Θεία
πρὸς τὸ βωμὸ . . . Κι' ὡς ἐμελλεν ἡ πρώτη αἱματοστάλα
χάμου νὰ πέσῃ, φωτόλουστη ἡ ἀναίμακτη Θυσία
ἔξαίσια σ' ἀνέβασε σὲ ὕψη τρισμεγάλα!!

Μεσολόγγιον **ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΚΟΥΦΟΣ**

—ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟΥ ΜΑΗ ΓΙΟΡΤΗ ΠΑΝΑΘΡΩΠΙΝΗ

«Ἡ αὐγὴ χαράζει. Καινούργια πλάση γεννιέται, Μπαίνουμε στὸ βασίλειο τῆς ζωῆς». Σ' ἕνα ὄργιο βλάστησης θὰ ἀπολάψῃ καθένας τῆς ἀρετῆς χαρᾶς τῆς ἡδονῆ. Παντοῦ τὸ πρᾶσινο. Φουντώνει. Τῆς γῆς κάθε γωνιὰ εὐωδιάζει. Ἡ φύσι, ὅριο περιβόλι. Πρωτόγνωρη μέθη ἀρωμάτων. Ὅλα ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀγκαλιάζει. Λουλούδια μέμόριες μοσκοβολιές. Τραγούδια ἀντὴ χοῦν. Ἀγγελοδιαγελοῦν. Σένφε λοάχνογαλανο πετάντας. Τῆς μεταξένιες πορφόρες τῶν ρόδων, ζεφύρια πανσέδων, παπαροῦνων ρουμπίνια στολίζουν. Καὶ ἡ ὁμορφιὰ τους ἀσύγκριτη συμπληρώνεται μὲ βελοῦδα ναρκίσσων, μὲ κρίνους χιονάτους, γαρδένιες καὶ βιόλες. Θὰ τὶς φορέσουν τρελλὲς κοπελλιὲς ἐρωτιάρες. Φίλτρο, ἡ ἀγάπη, μαγικὸ Καὶ τὶς καρδιὲς γιὰ πάντα ἑνώνει. Βιολέττες ξεχνοῦνε βάλσαμο. Οἱ μενεξέδες χαρίζουν, δροσόπνοηχάρη. Σὲ χιλιάδες πολλοῦδα μετὸ μῦρο ποὺ σκορποῦν οἱ πασχαλιές, τ' ἀγιόκλημα παίρνει τὸ νεκτάρι τοῦ διανθου.

Ἤρθ ἡ ἀνοιξη. Ξαφνικὸ ἀναστάσιμο, δίνει σὲ κάθε ψυχὴ. Μὲ παράφορα φιλιά. Τὸ κάθε τι συγηνεύει. Μὲ τὸ οὐράνιο μεγαλεῖο του ἀστράφτει ἡ ἥλιος χρυσοστεφάνωτος. Ξεθαρεμένες αἱ νεοαΐδες προβάλλουν. Σμίγουν λάγνες, μὲ τῶν κοινῶνθεν ἠτῶν τὸ πλῆθος, σὲ ζευγάρια. Ἀπ' τῶν δασῶν τὴ θαλλερὴ τους κατοικιά. Ἀμαδρυάδες ξεπηδοῦν. Ὀνειροφάντασμα χορὸ ἀρχινοῦν μὲ τὴν φαιδρὴ τὴν συντροφιὰ τῶν Σάτυρων. Οἱ Μοῦσες σὲ μιὰ ἐξωτικὴ ὀπερκόσμια συμφωνία, ὠδὲς Ἀπολλώνιες παιανίζουν. Καὶ θέλγουν τὸ σύμπαν. Τῶν κούκων τὸ λάλημα ἀκούγεται στὶς βουνοπλαγιές.

Πλάϊ σὲ γάργαρα κρυστάλλινα νερὰ ποὺ κελαρίζουν, στὶς θεϊκὲς πηγές, φέρνουνε ν' ἀοξεφάντωμα ἀρχοντογέννητες πέρδικες Σ' ἕνα ξέχωροδικό τους κόσμο κελαϊδοῦν ἀηδόνια μὲ ξεγνοιασιά. Ὅμως οἱ λεῦκες τὸ θρῆνο τους δὲν σταματοῦν στὸν ἀναπάντεχο χαμὸ τῆς μόνης τους παρηγορᾶς. Τὸν πόνο τους ἀδελφώνει ὁ ναυαγὸς τῶν στερνῶν χρόνων του μὲ τὴν χιμαιρική τουθλίψη. Ψάλλει στὸ ὄστατό του χαῖρε τὴ νεκρικὴν του ἐλεγεία συνθέτοντας, τὸ κύκνειό του ἄσμα. Σβόνει μὲ τοὺς μαραμένους του Μαΐους ποὺ φυλλορροῦν στοῦ μισεροῦ πάθους τὴν ὀλέθρια λάβα ποὺ τὴν φλογίζει ἄνεμος παραφροσύνης. Μὰ ὅπως κάθε φορὰ «Μάγεμα ἡ φύση κι' ὄνειρο στὴν ὁμορφιὰ καὶ χάδι. Ἡ μαύρη πέτρα ὁλόχρυση καὶ τὸ ξεσὸ χορτάρι· μὲ χίλιες βρόσες χύνεται, μὲ χίλιες γλῶσσες κραίνει». γιὰ νὰ ἔχῃ πιὸ τραγικὴ μορφὴ τὸ αἰσχόλιο δράμα μεριμνῶν βασανισμένων ποὺ ἀτενίζουν τὸν παράδεισο ἀπὸ τὴν κόλασή τους, τὴ μακάβρια „π' οὔτε συνέλαβε ὁ νοῦς τοῦ Δάντη.

Ἄθαν. Παπαδόπουλος

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ

ΓΛΑΡΟΣ

Ἀναχωρεῖ αὔριον Τρίτην 2.30 πρωϊνὴν διὰ Μύτικα, Λευκάδα. Πρέβεζα, Πάργα Κέρκυραν.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πρακτορεῖον
Ι. Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5
Τηλεφ. 32—35

ΠΡΕΒΑΝΤΟΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
"ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ,,

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

—Τὸ ἐν Πάτραις Πρεβαντόριον «Ἅγιος Ἀνδρέας» ἀνακοινοῖ ὅτι:

Τὴν 7ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σαββάτον καὶ ὥραν 9ην ἕως 10ην πρωϊνὴν, διενεργηθήσεται ἐν Πάτραις, ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱδρύματος καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν (Κολοκοτρώνη 25) πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ, πρὸς ἀνάθεσιν ἀναδόχου ἐκτελέσεως ξυλίνων κατασκευῶν εἰς τὰ νέα κτίρια Πρεβαντορίου.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δραχ. 15.000.000.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς καὶ καλῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἑπτὰ κόσιαι πεντήκοντα χιλ. (750.000) εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ Γ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Δημ "Ἔργων Α' Τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καὶ ἐπιπλοποιοί, διατηροῦντες ἐργαστήριον κατασκευῆς ξυλουργικῶν ἐργασιῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΒΕΤΣΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν 6—8. μ.μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μοτὲρ **2 ἵππων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.**

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Μύθοι, Θρύλ...

Τὸ τριαντάφυλλο. . . Τὸ ὡραιότερον τῶν λουλουδιῶν. Ὁ βασιληᾶς τῶν ἀνθέων. Τὸ λουλούδι τῆς ἀγάπης. . .

Πῶς φύτρωσε πάνω στὴ γῆ τὸ ὄμορφο, τὸ φλογερὸ καὶ μυρεβόλο αὐτὸ ἄνθος; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔπλ ξαν γύρω ἀπ' τὸ τριαντάφυλλο ἕναν ποιητικώτατο μῦθ :

Μιὰ μέρα ἡ θεὰ τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τοῦ ἔρωτος, ἡ Ἀφροδίτη, πληγώθηκε στὸ πόδι της. Κι' ἀπὸ τὸ θεϊκὸ αἷμα πεῦτρεξε στὴ γῆ φύτρωσε τριαντάφυλλο!

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιὰ ἄλλη παλιὰ παράδοσι.

Σύμφωνα μ' αὐτὴ ὑπῆρχαν στὴ γῆ ἄγρια τριαντάφυλλα ἀπὸ καταβολῆ; κόσμου.

Ἕνα τέτοιο χλωμὸ ἀγριοτριαντάφυλλο εἶχε φυτρώσει πάνω στὸ Γολγοθᾶ, κι' ἀκριβῶς στὸ μέρος ποὺ ἔστησαν τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ αἷμα ποὺ ἔτρεχε ἀπ' τὶς πληγὲς τοῦ Θεαθρώπου στάλαζε πάνω στὸ χλωμὸ ἄνθος. Κι' ἀπὸ τότε τὸ ἀγριοτριαντάφυλλο ἡμέρωσε κι' ἔγινε κόκκινο σὰν τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, φανταχτερὸ κι' ὡραῖο.

Αὐτὰ λένε οἱ παραδόσεις γιὰ τὴν ἐμορφιὰ τοῦ ρόδου.

***

Στὴ Μεγάλη Βρετανία διηγοῦνται μιὰ παλιὰ, ποιητικὴ ἱστορία σχετικὰ μὲ τὸ τριαντάφυλλο, ποὺ συμβολίζει τὸν αἰώνιο κι' ἀκατάλυτον ἔρωτα:

Ἕνας φτωχός, ἀλλὰ γενναῖος νέος, ὁ Μαργὸν, παντρεύτηκε τὴν ὡραία Λισὰν, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε σὰν τρελλός.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἔσοδά τους ἦταν πενιχρὰ, ὁ Μαργὸν, σκέφθηκε νὰ πάῃ στὴν πρωτεύουσα καὶ νὰ βρῇ τὴν τύχη του στὴν Αὐλὴ τοῦ βασιληᾶ.

Μὰ πῶς ν' ἀφήσῃ μόνη της τὴν ὡραία Λισὰν;

Ἂν τὸν λησμονοῦσε στὸ μεταξὺ κι' ἔπαυε νὰ τὸν ἀγαπᾷ;

—Μὴ βάζῃς κακιὲς σκέψεις στὸ νοῦ σου, ἀγαπημένε μου, τοῦ εἶπε ἡ Λισὰν. Θὰ σ' ἀγαπῶ καὶ θὰ σοῦ εἶμαι πιστὴ, ὅσον καιρὸ κι' ἂν λείψῃς.

Καὶ γιὰ νὰ τὸν ἡσυχάσῃ τοῦ ἔδωσε ἕνα κουτὶ ἀπὸ φίλντισι, ὅπου ἔκλεισε ἕνα δροσερὸ κόκκινο τριαντάφυλλο.

—Ἄνοιγε τὸ κουτὶ καὶ κύτταζε κάθε μέρα τὸ τριαντάφυλλο αὐτὸ, τοῦ εἶπε. Ὅσο μένει δροσερὸ δὲν ἔχεις νὰ φοβηθῆς τίποτε γιὰ τὴν ἀγάπη μας. Μόνον ἂν τὸ δῇς νὰ μαραίνεται ἄξαφνα, θὰ σημαίνῃ πῶς ἔπαψα νὰ σ' ἀγαπῶ.

Πῆρε τὸ κουτὶ μὲ τὸ ρόδο ὁ Μαργὸν κι' ἔφυγε.

Στὴν Αὐλὴ τοῦ βασιληᾶ συμπάθησαν ἀμέσως καὶ τοῦδοσαν μιὰ καλὴ θέσι, Καὶ μὲ τὸ καιρό, ἔγινε μέγας; καὶ πολύ.

Οἱ ἄλλοι αὐλικοὶ τὸν μίσησαν γιὰ τὴ συμπάθεια ποὺ τοῦ ἔδειχνε ὁ βασιληᾶς Περσεφόρεστ.

Καὶ βλέποντάς τον ν' ἀνεβαίνῃ κάθε τόσο, τὸ φιλντισένιο κουτὶ καὶ νὰ κυττάζῃ τὸ πάντα δροσερὸ τριαντάφυλλο, ποῦ ἔφερε μαζί του; ἡ Λισὰν του δὲν ἔπαψε νὰ τὸν λατρεύῃ, τὸν κατάγγελλε στὸ βασιληᾶ ὡς μάγο!

Τότε ὁ Μαργὸν ἐξήγησε στὸν Περσεφόρεστ τί ἐσήμαινε τὸ μάγικο ρόδο, κι' ὁ βασιληᾶς τὸν συμπάθησε πειὸ πολύ κι' τὸν ἔκανε μυστικοσύμβουλό του.

Καὶ — τελειώνει ἡ ἱστορία — ἂν καὶ πέρασαν πολλὰ χρόνια ὅσο νὰ γυρίσῃ ὁ νέος κοντά στὴ γυναῖκα του, ἐκείνη δὲν ἔπαψε νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸ ρόδο ἔμενε πάντα δροσερὸ καὶ μυρεβόλο.

***

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα τὸ τριαντάφυλλο ἦταν ἔμβλημα τῆς σιγῆς καὶ τῆς μυστικότητος.

Στὰ συμπόσια τὸ κρεμοῦσαν πάνω ἀπ' τὸ τραπέζι γιὰ νὰ μιλοῦν στοὺς συνδαιτημόνες ὅτι πρέπει νὰ φυλάξουν μυστικὰ ὅσα θὰ λέγονταν στὸ γεῦμα.

Ὅταν ἔλεγαν τὴν ἔκφραση τὴ «τὰ λόγια μου τὰ σκεπάσατε τὸ τριαντάφυλλο», ἐννοοῦσαν ὅτι τὰ μυστικά τους δὲν κινδυνεύουν νὰ προδοθοῦν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

—Εἰσαγωγὴ τυροῦ

Εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐκ κατανομῆς εἰσαγωγικοῦ δικαιώματος τυροῦ δικαιωθέντας εἰσαγωγεῖς τῆς ἐπαρχείας μας ὅτι δύνανται νὰ ζητήσωσι, κατὰ τὴν διαδικασίαν Δ (μέσῳ τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν) μέχρι τῆς 5ης; Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐξ ἀξίας εἰσαγωγῆς τοῦ λόγῳ εἴδους ἐκ χωρῶν 'Ενώσεως Εὐρωπαϊκῶν Πληρωμῶν καὶ χωρῶν μεθ' ὧν συνδεόμεθα διὰ συμβάσεων Κλήρυγκ δι' ὃ ποσὸν ἐδικαιώθησαν ἐκ τῆς τελευταίας κατανομῆς; καὶ μόνον διὰ φέτα, κεφαλοτύρι, πεκορίνο, κασκαβάλι, κασσέρι καὶ ΕΟΑΜ.

(ἀριθ. 210) Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΒΕΤΣΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—Προθεσμία ἀνοιγμάτων πιστώσεων

Δι' ἀποφάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, καταργούσης πᾶσαν προγενεστέραν τοιαύτην ἢ διάταξιν, καθορίζουσαν ἄλλως τὰ τῶν προθεσμιῶν ἀνοιγμάτων πιστώσεων, καθορίζεται 15θήμερος προθεσμία διὰ τὸ ἄνοιγμα πιστώσεων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν ἐγκρίσεων, δι' εἰσαγωγὴν εἰδῶν τοῦ ἐν ἰσχύϊ προγράμματος εἰσαγωγῶν.

Προκειμένου περὶ ἐγκρίσεων ἐκδιδομένων διὰ τὸ λῆγον τὴν 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. οἰκονομικὸν ἔτος, αἱ προθεσμίαι ἀνοίγματος πιστώσεων λήγουσι τὴν 25 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

(Ἀριθ. 211)
Ὁ Πρόεδρος Ν. ΒΕΤΣΟΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ & ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰσαγωγεῖς βιοτέχναι περιφερείας Πατρῶν ὅπως μέχρι τῆς μεσημβρίας σήμερον 2ας Ἰουνίου 1952 ὑποβάλωσι σχετικὰς αἰτήσεις εἰς τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Πατρῶν διὰ σιδηρᾶ ἐξαρτήματα θυρῶν—παραθύρων—κλεῖθρα ἐπικλείθρα ἐξαρτήσεως παραπετασμάτων μεταλλικῶν· συνδετήρων· κιβωτίων ἀποσκευῶν χαρτοφυλάκων· βαλιτσῶν κλάσεως 79α—65 Η καὶ ψιαθος κλάσεως 52α Γαλλίας.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΠΕΝΘΗ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν ἡ Διονυσία Γ. Εὐαγγελάτου σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου Τελώνου Πειραιῶς Γεωργίου Εὐαγγελάτου καὶ μήτηρ τοῦ φίλου καὶ ἐκλεκτοῦ μας συνεργάτου κ. Χρήστου Γ. Εὐαγγελάτου, πρώην δημάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου Ναυπλίου κ. Θωμᾶ Γ. Εὐαγγελάτου, τοῦ δικηγόρου κ. Ἀναστ. Εὐαγγελάτου.

Ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» ἀπευθύνει πρὸς τὴν οἰκογένειαν θερμότατα συλλυπητήρια.

ΖΕΝΙΘ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8 — 12

Μὲ τὴν ταιν